

**ЕВРОПЕЙСКА КУЛТУРНА КОНВЕНЦИЯ
РАТИФИЦИРАНА СЪС ЗАКОН, ПРИЕТ ОТ ВЕЛИКОТО
НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА 14 АВГУСТ 1991 Г. - ДВ, БР.
70 ОТ 1991 Г. В СИЛА ЗА БЪЛГАРИЯ ОТ 2 СЕПТЕМВРИ
1991 Г.**

Обн. ДВ. бр.85 от 15 Октомври 1991г.

Преамбюл

Правителствата, подписали тази конвенция, членове на Съвета на Европа,

имайки предвид, че целта на Съвета на Европа е постигането на по-голямо единство между неговите членове, по-специално с цел съхраняване и осъществяване на идеалите и принципите, които са тяхно общо наследство,

имайки предвид, че развитието на взаимното разбирателство между европейските народи би позволило достигането на тази цел,

имайки предвид, че за тази цел е желателно не само сключването на двустранни културни конвенции между членовете на Съвета, но и провеждането на съвместни действия, целящи опазване на европейската култура и насърчаване на развитието ѝ,

решени да сключат обща Европейска културна конвенция с оглед да се поощрява сред гражданите на всички членове на съвета и на другите европейски държави, които биха се присъединили към конвенцията, изучаването на езиците, историята и цивилизацията на другите договарящи страни, както и на цивилизацията, обща за всички тях,

се споразумяха за следното:

Член 1

Всяка договаряща страна взема необходимите мерки за запазване и насърчаване развитието на нейния национален принос в общото културно наследство на Европа.

Член 2

Всяка договаряща страна, доколкото това е възможно:

а) насърчава сред своите граждани изучаването на езиците, историята и цивилизацията на другите договарящи страни и предоставя на тези страни улеснения за развитие на такова обучение на територията си и

б) полага усилия за развитие и изучаването на своите език или

езици, история и цивилизация на територията на другите договарящи страни и предоставя на гражданите на тези страни улеснения за провеждане на такова изучаване на територията си.

Член 3

Договарящите страни провеждат консултации в рамките на Съвета на Европа с цел да действат съгласувано за развитието на културни дейности, представляващи общоевропейски интерес.

Член 4

Всяка договаряща страна, доколкото това е възможно, улеснява движението и обмена на лица, както и на предмети с културна стойност с оглед прилагането на чл. 2 и 3.

Член 5

Всяка договаряща страна счита предметите, имащи културна стойност с европейско значение, които се намират под неин контрол, като съставна част на общото културно наследство на Европа, взема необходимите мерки за опазването им и улеснява достъпа до тях.

Член 6

1. Предложенията, отнасящи се до прилагането на разпоредбите на тази конвенция, и въпросите относно нейното тълкуване се разглеждат на заседанията на Комитета на експертите по културата на Съвета на Европа.

2. Всяка държава - нечленка на Съвета на Европа, която се е присъединила към тази конвенция съгласно разпоредбите на т. 4 на чл. 9, може да изпрати един или повече представители на заседанията, предвидени в т. 1 на този член.

3. Заключениета, приети на заседанията, посочени в т. 1 на този член, се представят под формата на препоръки в Комитета на министрите на Съвета на Европа освен в случаите на решения от компетенцията на Комитета на експертите по културата, засягащи въпроси от административен характер, които не водят до допълнителни разходи.

4. Генералният секретар на Съвета на Европа съобщава на членовете на съвета и на правителството на всяка държава, присъединила се към тази конвенция, всяко решение, отнасящо се до нея, което би могло да бъде взето от Комитета на министрите или от Комитета на експертите по културата.

5. Всяка договаряща страна уведомява своевременно Генералния

секретар на Съвета на Европа за всяка мярка, която би предприела относно прилагането на разпоредбите на тази конвенция вследствие на решения на Комитета на министрите или на Комитета на експертите по културата.

6. В случаите, когато някои предложения относно прилагането на тази конвенция интересуват само ограничен брой договарящи страни, тези предложения могат по-нататък да бъдат разглеждани съгласно разпоредбите на чл. 7, ако тяхното осъществяване не изисква разходи от Съвета на Европа.

Член 7

Ако с цел постигане на целите на тази конвенция две или повече договарящи страни желаят да организират в седалището на Съвета на Европа други срещи освен предвидените в т. 1 на чл. 6, Генералният секретар на Съвета на Европа им оказва всяка необходима административна помощ.

Член 8

Някоя разпоредба на тази конвенция не трябва да се счита, че влияе на:

а) разпоредбите на всяка двустранна културна конвенция, която някоя от договарящите страни вече е подписала, или да намали желанието на една от договарящите страни да сключи впоследствие такава конвенция, или

б) задължението на всяко лице да спазва законите и правилата, които са в сила на територията на договаряща страна, относно влизането, престоя и напускането на чужденци.

Член 9

1. Тази конвенция е открита за подписване от членовете на Съвета на Европа. Тя подлежи на ратифициране. Ратификационните документи се депозират при Генералния секретар на Съвета на Европа.

2. След като три правителства, подписали тази конвенция, депозират своите ратификационни документи, тя влиза в сила по отношение на тези правителства.

3. За всяко правителство, подписало тази конвенция, което я ратифицира след това, тя влиза в сила от датата на депозиране на ратификационния документ.

4. Комитетът на министрите на Съвета на Европа може с единодушие да реши да покани при условия, които той сметне за подходящи, всяка европейска държава - нечленка на съвета, да се присъедини към тази конвенция. Всяка държава, получила такава покана,

може да се присъедини, като депозира своя документ за присъединяване при Генералния секретар на Съвета на Европа. Присъединяването влиза в сила от датата на получаване на посочения документ.

5. Генералният секретар на Съвета на Европа уведомява всички членове на съвета и държавите, присъединили се към тази конвенция, за депозирането на всеки ратификационен документ и документ за присъединяване.

Член 10

Всяка договаряща страна може да определи териториите, за които се прилагат разпоредбите на тази конвенция, като изпрати декларация до Генералния секретар на Съвета на Европа, който я препраща до всички останали договарящи страни.

Член 11

1. След изтичането на петгодишен срок от датата на влизане в сила на тази конвенция тя може да бъде денонсирана от всяка договаряща страна във всеки момент. Денонсирането се извършва чрез писмено уведомление, адресирано до Генералния секретар на Съвета на Европа, който уведомява за това останалите договарящи страни.

2. Денонсирането влиза в сила за въпросната договаряща страна шест месеца след датата на получаване на това уведомление от Генералния секретар на Съвета на Европа.

В уверение на което долуподписаните, надлежно упълномощени за това от своите правителства, подписаха тази конвенция.

Съставена в Париж на 19 декември 1954 г. на френски и английски език, като и двата текста имат еднаква сила, в един екземпляр, който се депозира в архивите на Съвета на Европа. Генералният секретар изпраща надлежно заверено копие от него на всяко правителство, подписало конвенцията или присъединило се към нея.